

ACQUISITION OF ROMANIAN CITIZENSHIP

Viorica-Mihaela FRÎNTU

Lecturer PhD

Faculty of Education Sciences, Law and Public Administration
"Constantin Brâncuși" University of Târgu-Jiu

ABSTRACT: *THE WAYS OF ACQUIRING ROMANIAN CITIZENSHIP ARE: A) BY BIRTH, B) BY ADOPTION, C) BY GRANTING UPON REQUEST (ART. 4 OF LAW NO. 21/1991 OF ROMANIAN CITIZENSHIP).*

KEYWORDS: *ACQUIRING ROMANIAN CITIZENSHIP BY BIRTH, ACQUIRING ROMANIAN CITIZENSHIP BY ADOPTION, REGAINING ROMANIAN CITIZENSHIP*

În literatura de specialitate, cetățenia a fost definită ca fiind legătura politică și juridică permanentă dintre persoana fizică și stat, dovedind apartenența persoanei fizice la acel stat și atribuind acesteia posibilitatea de a fi titularul drepturilor și îndatoririlor prevăzute de Constituție și de legile statului.¹

Conform art. 1 al Legii nr. 21/1991 a cetățeniei române, republicată², modificată și completată³, cetățenia română reprezintă legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român.

1. Modurile de dobândire a cetățeniei române

Dobândirea cetățeniei române, în general, cunoaște două sisteme și anume:⁴

- sistemul care are la bază principiul *jus sanguinis* (*dreptul sângelui*), potrivit căruia copilul devine cetățeanul unui stat dacă se naște din părinți care, amândoi, sau numai unul, au cetățenia statului respectiv;

¹ Marieta Safta, *Drept constituțional și instituții politice, vol. I, Teoria generală a dreptului constituțional. Drepturi și libertăți*, Ediția a 6-a, revizuită, Editura Hamangiu, București, 2020, p. 185.

² Publicată în M. Of. nr. 44 din 6 martie 1991, republicată în M. Of. nr. 576 din 13 august 2010.

³ Legea nr. 21/1991 republicată a fost modificată și completată prin: Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 89 din 12 februarie 2013; Legea nr. 44/2013 pentru modificarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 148 din 20 martie 2013; O.U.G. nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 697 din 15 septembrie 2015; Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în M. Of. nr. 15 din 6 ianuarie 2017; O.U.G. nr. 65/2017 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 760 din 25 septembrie 2017; O.U.G. nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 731 din 26 iulie 2021.

⁴ Marieta Safta, *op. cit.*, p.189.

- sistemul care are la bază principiul *jus soli* (*dreptul locului, al teritoriului pe care s-a născut persoana respectivă*), potrivit căruia copilul devine cetățeanul unui stat dacă se naște pe teritoriul statului respectiv.

În dreptul român a fost consacrat sistemul care are la bază *jus sanguinis*, expresie a legăturii dintre părinți și copii și a continuității generațiilor. Pe lângă acest mod originar de dobândire a cetățeniei au fost, de asemenea, consacrate și unele moduri derivate care să înlesnească persoanelor ce nu s-au născut din părinți cetățeni români să se integreze în societatea românească, în condițiile legii.¹

Modurile de dobândire a cetățeniei române, potrivit art. 4 din Legea nr. 21/1991 a cetățeniei române, republicată, modificată și completată, sunt:

- a) prin naștere;
- b) prin adopție;
- c) prin acordare la cerere.

2. Dobândirea cetățeniei române prin naștere

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sunt cetățeni români.

De asemenea, sunt cetățeni români, conform alin. (2) al aceluiași articol, cei care: a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român; b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

În alin. (3) al art. 5 din lege se prevede că, copilul găsit pe teritoriul statului român este considerat cetățean român, până la proba contrarie, dacă niciunul dintre părinți nu este cunoscut.

Aparent, această dispoziție reprezintă o excepție de la aplicarea principiului *jus sanguinis*, trimitând, prin condiția teritorialității, la principiul *jus soli*. Prevederea în cauză nu este însă o aplicare a principiului dreptului locului. Ea creează, de fapt, o prezumție relativă cu privire la cetățenia părinților copilului găsit, ce poate fi combătută cu dovada contrară. Potrivit acestei prezumții, copilul găsit pe teritoriul României are părinți cetățeni români. Aplicarea principiului *jus sanguinis* rezultă din interpretarea sistematică a dispozițiilor Legii cetățeniei, respectiv a art. 5 alin (3) și a art. 30 din aceeași lege.²

Potrivit art. 30 din lege, în situația prevăzută la art. 5 alin. (3) copilul găsit pierde cetățenia română, dacă până la împlinirea vârstei de 18 ani i s-a stabilit filiația față de ambii părinți, iar aceștia sunt cetățeni străini [alin. (1)]. Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămânând necunoscut [alin. (2)]. Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. (1) și (2) este data stabilirii filiației copilului [alin. (3)].

3. Dobândirea cetățeniei române prin adopție

Conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, cetățenia română se dobândește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin adopție, dacă adoptatorii sunt cetățeni români. În cazul în care adoptatul este major, este necesar consimțământul acestuia.

În alin. (2) al aceluiași articol se prevede că, în cazul în care numai unul dintre adoptatori este cetățean român, cetățenia adoptatului minor va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptatori. În situația în care adoptatorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă

¹ *Ibidem*.

² A se vedea Bianca Selejan-Guțan, *Drept constituțional și instituții politice, vol. 1*, ediția a 4-a, revăzută și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2020, p. 198.

să încuviințeze adopția va decide asupra cetățeniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Dacă adopția se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobândește cetățenia adoptatorului, conform art. 6 alin. (3) din Legea nr. 21/1991.

În temeiul art. 6 alin. (4) din Legea nr. 21/1991, în cazul în care adopția se face de către soțul cetățean român al părintelui firesc sau adoptiv, cetățean străin, ori de către persoana de cetățenie română care se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu acest părinte în condițiile prevăzute de Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cetățenia minorului va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptator și părintele cetățean străin. În situația în care aceștia nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze adopția va decide asupra cetățeniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. Minorului care a împlinit 14 ani i se cere consimțământul.

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate [art. 7 alin. (1) din Legea nr. 21/1991]. De asemenea, în cazul desfacerii adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii adopției, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate [art. 7 alin. (2) din Legea nr. 21/1991]. Aceste reguli sunt în beneficiul copilului pentru a nu-l afecta ulterior datorită unor decizii care nu i-au aparținut (ex. Dacă legea statului a cărui cetățenie o are minorul căruia i s-a desfăcut sau i s-a anulat adopția prevede că poate candida la o funcție electivă în stat orice persoană doar dacă nu a pierdut niciodată cetățenia, minorul ar putea suferi anumite restricții la majorat pentru o faptă neimputabilă lui).¹

4. Dobândirea (acordarea) cetățeniei române la cerere

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții:

a) s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază în condițiile legii pe teritoriul statului român de cel puțin 8 ani sau, în cazul în care este căsătorit și conviețuiește cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani de la data căsătoriei;

b) dovedește, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, nu întreprinde sau sprijină acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și declară că nici în trecut nu a întreprins asemenea acțiuni;

c) a împlinit vârsta de 18 ani;

d) are asigurate în România mijloace legale pentru o existență decentă, în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor;

e) este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;

f) cunoaște limba română și posedă noțiuni elementare de cultură și civilizație românească, în măsură suficientă pentru a se integra în viața socială;

g) cunoaște prevederile Constituției României și imnul național.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, termenele prevăzute la alin. (1) lit. a) pot fi reduse până la jumătate în următoarele situații:

¹ A se vedea Ștefan Deaconu, *Drept constituțional*, Ediția a 4-a, revăzută și adăugită, Editura C.H. Beck, București, 2020, p. 134-135.

- a) solicitantul este o personalitate recunoscută pe plan internațional;
- b) solicitantul este cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene;
- c) solicitantul a dobândit statut de refugiat potrivit prevederilor legale în vigoare;
- d) solicitantul a investit în România sume care depășesc 1.000.000 de euro.

Dacă cetățeanul străin sau persoana fără cetățenie care a solicitat să i se acorde cetățenia română se află în afara teritoriului statului român o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an, anul respectiv nu se ia în calcul la stabilirea perioadei prevăzute la alin. (1) lit. a), conform alin. (3) al art. 8 din lege.

În temeiul art. 9 din Legea nr. 21/1991, copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie, care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României, dobândește cetățenia română la cererea părinților săi, odată cu aceștia; cererea va fi depusă odată cu cererea părinților de acordare a cetățeniei române întemeiată pe art. 8 din lege [alin. (1)]. În cazul în care numai unul dintre părinți solicită acordarea cetățeniei române, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia [alin. (2)].

O situație specială este reglementată de art. 8¹, potrivit căruia cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin care a contribuit în mod deosebit la protejarea și promovarea culturii, civilizației și spiritualității românești, cu posibilitatea stabilirii domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinește următoarele condiții:

- să dovedească, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, să nu întreprindă sau să sprijine acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și să declare că nici în trecut nu a întreprins asemenea acțiuni;
- să fi împlinit vârsta de 18 ani;
- să fie cunoscut cu o bună comportare și să nu fi fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;

O a doua situație specială este prevăzută de art. 8², conform căruia cetățenia română poate fi acordată, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin care poate contribui în mod semnificativ la promovarea imaginii României prin performanțe deosebite în domeniul sportului, cu posibilitatea stabilirii domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

- să se angajeze să reprezinte România în loturile naționale, în conformitate cu reglementările statutare ale federației sportive internaționale la care România este afiliată;
- să dovedească, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, să nu întreprindă sau să sprijine acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și să declare că nici în trecut nu a întreprins asemenea acțiuni;
- să fi împlinit vârsta de 18 ani;
- să fie cunoscut cu o bună comportare și să nu fi fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român;
- să își exprime atașamentul față de România și față de sistemul de valori specific societății românești.

5. Redobândirea cetățeniei române

Redobândirea cetățeniei române este de fapt o situație particulară de dobândire a cetățeniei române la cerere, vizând situația unei categorii de persoane care au avut cetățenia română, dar au pierdut-o, iar în mod distinct, în cadrul acestei categorii, a persoanelor care au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor. În considerarea faptului că persoanele în cauză au fost cetățeni români, nu mai este necesară întrunirea tuturor condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul care nu a avut niciodată această cetățenie, ci numai a unora dintre acestea.¹

Legea prevede astfel că cetățenia română se poate acorda și persoanelor care au pierdut această cetățenie, precum și descendenților acestora până la gradul II inclusiv și care cer redobândirea ei, cu păstrarea cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă: dovedesc, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, nu întreprind sau sprijină acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și declară că nici în trecut nu au întreprins asemenea acțiuni; au împlinit vârsta de 18 ani; au asigurate în România mijloace legale pentru o existență decentă, în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor; sunt cunoscute cu o bună comportare și nu au fost condamnate în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care le face nedemne de a fi cetățean român [art. 10 alin. (1) din Legea nr. 21/1991]. Aceleași reguli se aplică și apatrizilor foști cetățeni români și descendenților acestora până la gradul II inclusiv.

Persoanele care au fost cetățeni români, dar au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau cărora această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor, precum și descendenții acestora până la gradul III, la cerere, pot redobândi sau li se poate acorda cetățenia română, cu posibilitatea păstrării cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă: dovedesc, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, nu întreprind sau sprijină acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și declară că nici în trecut nu au întreprins asemenea acțiuni; au împlinit vârsta de 18 ani; sunt cunoscute cu o bună comportare și nu au fost condamnate în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care le face nedemne de a fi cetățean român [art. 11 alin. (1) din Legea nr. 21/1991)].

6. Procedura acordării cetățeniei. Autoritatea Națională pentru Cetățenie

6.1. Autoritatea Națională pentru Cetățenie este o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Justiției, conform art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010.²

Aceasta asigură aplicarea procedurii legale de acordare, redobândire, renunțare și retragere a cetățeniei române (art. 4 din O.U.G. nr. 5/2010).

Potrivit art. 6 din O.U.G. nr. 5/2010, Autoritatea Națională pentru Cetățenie are următoarele funcții principale:

a) îndeplinește prevederile legale cu privire la acordarea, redobândirea, renunțarea și retragerea cetățeniei române;

b) desfășoară, prin structurile de specialitate, activitate de consiliere cu privire la problemele în materie de cetățenie, precum și cu privire la drepturile și obligațiile ce decurg

¹ Marieta Safta, *op. cit.*, p. 192.

² Autoritatea Națională pentru Cetățenie își desfășoară activitatea în temeiul O.U.G. nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea acesteia, publicată în M. Of. nr. 93 din 10 februarie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, publicată în M. Of. nr. 405 din 17 iunie 2010 și modificată prin Legea nr. 161/2015 privind modificarea art. 12 alin. (3) din O.U.G. nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în M. Of. nr. 469 din 29 iunie 2015.

din calitatea de cetățean european, în condițiile regulamentului de organizare și funcționare stabilit prin ordin al ministrului justiției;

c) propune Ministerului Justiției și participă la elaborarea proiectelor de acte normative care vizează domeniul său de activitate.

Autoritatea Națională pentru Cetățenie are, în desfășurarea activității, o serie de atribuții, între care:

a) ține evidența cererilor de acordare, redobândire, renunțare și retragere a cetățeniei române, alcătuind dosare pentru fiecare caz în parte;

b) asigură condițiile necesare pentru desfășurarea activității Comisiei pentru cetățenie;

c) asigură secretariatul Comisiei pentru cetățenie;

d) păstrează și organizează arhiva Comisiei pentru cetățenie;

e) întocmește proiectele de ordine ale președintelui Autorității privind acordarea, redobândirea, retragerea și renunțarea la cetățenia română, precum și proiectele de ordine de respingere a acestor cereri;

f) redactează certificatele de cetățenie și îndeplinește procedura de rectificare a acestora;

g) asigură solemnitatea depunerii jurământului de credință față de România și păstrează evidența persoanelor care au depus jurământul de credință;

h) colaborează cu autorități ale administrației publice centrale și cu instituții internaționale cu atribuții în domeniul cetățeniei, fiind abilitată să încheie protocoale de colaborare;

i) comunică, la cerere, autorităților administrației publice centrale datele referitoare la persoanele care au dobândit, au redobândit sau au pierdut cetățenia română, potrivit legii etc. [art. 7 lit. a) - i) din O.U.G. nr. 5/2010].

În conformitate cu art. 8 din O.U.G. nr. 5/2010, Autoritatea Națională pentru Cetățenie este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat [alin. (1)]. Președintele și vicepreședinții Autorității sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru. Numirea se realizează pentru un mandat cu durata de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată [alin. (2)].

6.2. Procedura acordării cetățeniei române¹. În cele ce urmează, vor fi prezentate doar principalele reguli procedurale privind acordarea cetățeniei române, legea prevăzând și o serie de alte detalii, pentru cazuri speciale.

Cererea de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române se formulează în limba română, se adresează Comisiei pentru cetățenie și se depune personal sau, în cazuri temeinic justificate, prin mandatar cu procură specială și autentică la sediul Autorității Naționale pentru Cetățenie, fiind însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 21/1991.

Cererea privind acordarea cetățeniei române copilului care nu a împlinit vârsta de 18 ani va fi depusă odată cu cererea prin care părintele solicită acordarea cetățeniei române. Copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele său.

Comisia pentru cetățenie, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, este o entitate fără personalitate juridică din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea, redobândirea, retragerea sau renunțarea la cetățenia română.

Membrii Comisiei și președintele acesteia se numesc prin ordin al ministrului justiției, pentru un mandat de 2 ani, și pot fi revocați pe toată durata mandatului prin ordin al ministrului

¹ A se vedea Bianca Selejan-Guțan, *op. cit.*, p. 203-205; Capitolul III din Legea nr. 21/1991 a cetățeniei române.

justiției. Numărul membrilor Comisiei se stabilește anual prin ordin al ministrului justiției [art. 14 alin. (3)]. Comisia are activitate permanentă, este formată din personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, din care unul are calitatea de președinte. Lucrările Comisiei nu sunt publice, acestea se desfășoară în prezența a cel puțin 3 membri și sunt prezidate de președinte, iar în lipsa acestuia, de către un membru desemnat de acesta [art. 14 alin. (4)].

Îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea ori redobândirea cetățeniei române se constată printr-un raport motivat, care se adoptă de Comisie cu votul majorității celor prezenți. În caz de paritate, votul președintelui Comisiei sau al înlocuitorului acestuia este decisiv [art. 14 alin. (5)].

Președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de lege, emite ordinul de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, după caz. Atât ordinul de acordare sau de redobândire, cât și ordinul de respingere a cererii de acordare a cetățeniei române se comunică solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.¹

Ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, potrivit art. 19 alin. (4) din lege.

Conform art. 13¹ alin. (1) din Legea nr. 21/1991, în cazul persoanelor prevăzute la art. 8² (persoane fără cetățenie sau cetățeni străini care pot contribui în mod semnificativ la promovarea imaginii României prin performanțe deosebite în domeniul sportului), prin derogare de la prevederile art. 12, acordarea cetățeniei române se face prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Tineretului și Sportului.

În conformitate cu alin. (2) al aceluiași articol, cererea de acordare a cetățeniei române întemeiată pe dispozițiile art. 8² se depune la Ministerul Tineretului și Sportului, în calitate de unică autoritate publică care formulează propuneri privind acordarea cetățeniei române în baza acestui articol.

Ministerul Tineretului și Sportului va înainta Comisiei pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie cererea însoțită de actele doveditoare și de propunerea privind acordarea cetățeniei române, în vederea verificării îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c) și e) [să dovedească, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, să nu întreprindă sau să sprijine acțiuni împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și să declare că nici în trecut nu a întreprins asemenea acțiuni; să fi împlinit vârsta de 18 ani; să fie cunoscut cu o bună comportare și să nu fi fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român], potrivit art. 13¹ alin. (3) din lege.

Pe baza raportului Comisiei pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie, care constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c) și e), Ministerul Tineretului și Sportului propune Guvernului acordarea cetățeniei române [art. 13¹ alin. (4)].

În cazul în care Comisia pentru cetățenie constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c) și e), președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie respinge, prin ordin, cererea de acordare a cetățeniei, conform art. 13¹ alin. (5) din lege.

Potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, cetățenia română se acordă sau se redobândește la data depunerii jurământului de credință. În alin. (2) al aceluiași articol se

¹ Bianca Selejan-Guțan, *op. cit.*, p. 204.

prevede că, în termen de 6 luni de la data comunicării ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare sau redobândire a cetățeniei române sau, după caz, de la publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii Guvernului de acordare a cetățeniei române, persoanele cărora li s-a acordat sau care au redobândit cetățenia română vor depune jurământul de credință față de România.

În temeiul art. 20 alin. (6) din lege, după depunerea jurământului, Comisia eliberează certificatul de cetățenie română, care va fi întocmit în două exemplare, semnate de președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, dintre care un exemplar va fi înmănat titularului. Ambele exemplare ale certificatului conțin elemente de siguranță și au aplicate fotografiile ale titularului.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 21/1991 a cetățeniei române, publicată în M. Of. nr. 44 din 6 martie 1991, republicată în M. Of. nr. 576 din 13 august 2010 modificată și completată prin: Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în M. Of. nr. 89 din 12 februarie 2013; Legea nr. 44/2013 pentru modificarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 148 din 20 martie 2013; O.U.G. nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 697 din 15 septembrie 2015; Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în M. Of. nr. 15 din 6 ianuarie 2017; O.U.G. nr. 65/2017 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 760 din 25 septembrie 2017; O.U.G. nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în M. Of. nr. 731 din 26 iulie 2021;
2. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în M. Of. nr. 93 din 10 februarie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, publicată în M. Of. nr. 405 din 17 iunie 2010 și modificată prin Legea nr. 161/2015 privind modificarea art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în M. Of. nr. 469 din 29 iunie 2015;
3. Deaconu Ștefan, *Drept constituțional*, Ediția a 4-a, revăzută și adăugită, Editura C.H. Beck, București, 2020;
4. Safta Marieta, *Drept constituțional și instituții politice, vol. I, Teoria generală a dreptului constituțional. Drepturi și libertăți*, Ediția a 6-a, revizuită, Editura Hamangiu, București, 2020;
5. Selejan-Gușan Bianca, *Drept constituțional și instituții politice, vol. 1*, ediția a 4-a, revăzută și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2020.